

## CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

### DECIZIE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Timofti Vladimir

judecători

Toma Nadejda

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Rotaru Ivan, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 13 decembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2018, în cauza penală în privința lui

**Rotaru Ivan** XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

#### **Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:**

1. *Prima instanță: 13.07.2017 - 13.12.2017;*
2. *Instanța de apel: 10.01.2018 - 14.03.2018;*
3. *Instanța de recurs: 28.05.2018 - 12.09.2018.*

### CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 13 decembrie 2017, Rotaru Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.188 alin.(2) lit. b), c), d) și f) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În termenul pedepsei a fost inclusă perioada ținerii inculpatului în stare de arest, de la 13.04.2017 până la 13.12.2017.

Măsura preventivă sub formă de arest în privința inculpatului a fost menținută până la intrarea sentinței în vigoare.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale - 320 lei și cheltuieli consumabile - 72,85 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Rotaru Ivan, la data de 09.04.2017, aproximativ la ora 23.00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Tun H., fiind cu cagule și glugi pe cap, având intenția și scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber au pătruns în casa gospodăriei Nataliei Cucimei, situată în satul XXXXX, care a descuiat ușa la solicitarea lor, unde au atacat-o aplicând forța fizică față de aceasta, îmbrâncind-o au imobilizat-o, legându-i membrele și aranjându-i o haină peste cap în așa fel ca ultima să nu

poată vedea nimic, totodată, au deconectat și lumina. Ulterior, continuând aplicarea violenței fizice, care s-a manifestat prin lovituri în regiunea feței și amenințând cu violența periculoasă pentru viață și sănătatea persoanei, aflând informația referitor la locul păstrării sumei bănești, au sustras banii în sumă de 1900 lei.

Conform raportului de expertiză nr.205 din 11.04.2017, la Cucimei Natalia au fost depistate echimoze la față și articulația radio-carpale, genunchi și gambe, contuzia cutiei toracice, pneumonia posttraumatică, au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la data și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

Acțiunile inculpatului Rotaru Ivan au fost încadrate în baza art.188 alin.(2) lit. b), c), d), f) Cod penal - *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două persoane mascate, prin pătrunderea în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

**3.** Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul și inculpatul Rotaru Ivan, care au solicitat:

- **procurorul**, casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună încasarea din contul inculpatului Rotaru Ivan cheltuielile judiciare în sumă de 392,85 lei, iar în rest sentința să fie menținută.

În susținerea acestor solicitări, procurorul apelant s-a referit la prevederile art.227-229 Cod de procedură penală și a notat, că cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei judiciare nr.205 din 11.04.2017 în valoare de 320 lei și cheltuielile materialelor consumabile în valoare de 72,85 lei reprezintă cheltuieli judiciare suportate la efectuarea acțiunilor de urmărire penală, care în temeiul normelor menționate urmează a fi încasate de la inculpatul Rotaru Ivan, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b),c),d),f) Cod penal;

- **inculpatul Rotaru Ivan**, casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b),c),d),f) Cod penal, pe motiv că în acțiunile sale lipsește fapta infracțională.

În opinia acestuia, învinuirea imputată este bazată pe presupunerile procurorului, iar depozițiile părții vătămate, care la finele examinării cauzei a declarat că nu este încrezută în cele declarate și anume, că Rotaru Ivan este persoana care a atacat-o la domiciliul său, urmează a fi apreciate critic, deoarece martorul Tun H. a declarat în ședința de judecată, că a comis fapta cu altă persoană. Însă instanța de judecată a pus la baza sentinței declarațiile depuse de Tun H. anterior, care nu corespund adevărului, fiind depuse cu scop de răzbunare.

A menționat că nu a participat la comiterea acestei infracțiuni, doar i-a transportat pe Tun H. și Cojocar A. până la marginea satului Brătușeni, raionul Edineț.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2018, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, iar apelul inculpatului Rotaru Ivan, a fost admis, din alte motive decât cele invocate, cu casarea sentinței atacate și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, după cum urmează:

Rotaru Ivan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit. b), c), d), f) Cod penal și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Inculpatului Rotaru Ivan s-a menținut stare de arest, iar termenul de pedeapsă, calculându-i-se din 14.03.2018, cu includerea în acest termen a perioadei aflării lui Rotaru Ivan în arest, de la 13.04.2017 până la 14.03.2018.

În rest, dispozițiile hotărârii atacate au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Rotaru Ivan de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b),c),d),f) Cod penal.

În opinia instanței de apel, faptele incriminate inculpatului Rotaru Ivan și-au găsit confirmare prin prisma probelor prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, care coroborează între ele, necreând dubii referitor la faptul, că circumstanțele descrise în rechizitoriu și reținute de către instanța de judecată în sarcina inculpatului au avut loc, iar argumentele inculpatului, precum că nu a participat la comiterea infracțiunii de tâlhărie, acțiunile sale rezumându-se la transportarea lui Tun H. și Cojocarui Anatolie până la marginea satului Brătușeni, raionul Edineț, nu a intrat în gospodăria părții vătămate, i-a așteptat pe persoanele nominalizate în automobil, necunoscând că aceștia s-au deplasat în respectiva localitate cu scopul de a comite infracțiune, au fost apreciate ca fiind declarative, invocate cu scopul de a evita răspunderea penală.

Astfel, constatând că, poziția inculpatului contravine probelor cercetate în cadrul procesului, or, din declarațiile părții vătămate Cucimei Natalia, rezultă că în timpul comiterii infracțiunii, pe unul dintre atacanți l-a recunoscut după glas, acesta fiind Rotaru Ivan, care anterior incidentului, la data de 01.04.2017 sărind gardul de la gospodăria ei a sunat la ușă, ea a descuiat ușa și a discutat cu acesta. Totodată partea vătămată a relatat împrejurările în care a avut loc fapta infracțională.

Declarațiile părții vătămate în acest sens coroborează cu declarațiile martorului Jitnova E., precum și cu declarațiile depuse de Tun H. în cadrul ședinței de judecată de examinare a cauzei penale în privința ultimului, reținute ca probă prin sentința Judecătorei Edineț din 03.08.2017, potrivit căror Tun H. a recunoscut, că atacul tâlhăresc în privința Nataliei Cucimei l-a comis împreună cu Rotaru Ivan.

Iar argumentul apărătorului, precum că declarațiile lui Tun H. depuse anterior nu pot fi luate în considerație, pe motiv că acesta se află în relații ostile cu Rotaru Ivan, a fost considerat de către instanța de apel ca neîntemeiat, întrucât Tun H. a depus declarațiile nominalizate sub jurământ, fiind atenționat despre răspunderea pe care o poartă conform art.312 Cod penal, astfel, neavând temei de a considera că acestea nu corespund realității, or, respectivele vin în coroborare cu restul probelor cercetate în cadrul procesului.

Instanța de apel a reținut, că prima instanță întemeiat a apreciat critic declarațiile martorului Tun H. depuse în cadrul respectivului proces penal, prin care neagă că ar fi

comis infracțiunea împreună cu Rotaru Ivan și indică, că ultimul nu a fost la el la domiciliu în municipiul Chișinău și nici în satul Brătușeni, or, declarațiile martorului vin în contradicție cu declarațiile inculpatului, care a recunoscut, că a fost la domiciliul lui Tun H. de câteva ori. În acest sens declarațiile inculpatului se confirmă prin declarațiile martorilor Ganeli S., Tverdohleb O. și Jitnova E.

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele relatate de către inculpat în conținutul apelului, instanța de apel a conchis, că temeiurile invocate de ultimul nu și-au găsit confirmare în cauza dată, or, starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a reținut că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, prima instanță a respectat prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care se atribuie categoriei de infracțiuni grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior a mai fost condamnat pentru infracțiune similară, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, se caracterizează pozitiv, nu este angajat în câmpul muncii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel, corect concluzionând că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, este posibilă numai cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, în limitele sancțiunii normei penale imputate.

În acest context, instanța de apel a menționat că, pedeapsa sub formă de închisoare - categoria excepțională, a fost stabilită inculpatului, reieșind din caracterul și gravitatea infracțiunii comise - infracțiune intenționată gravă comisă în scop de cupiditate, modalitatea săvârșirii ei - comisă de către două persoane, prin pătrundere în locuință, însoțită cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, comportamentul inculpatului - exprimat prin nerecunoașterea vinovăției în infracțiunea comisă, precum și rezultând din personalitatea acestuia, care potrivit revendicării, anterior de mai multe ori a fost condamnat (prin sentința Judecătoriei Cantemir din 02.05.1991 în baza art.182 alin.(1); 182 alin.(1); 177 alin.(1), 102 alin.(3), 100 alin.(2), 39, 42 CP la 4 ani închisoare; prin sentința Judecătoriei Cantemir din 14.03.1996 în baza art.102 alin.(2), 40 CP la 7 ani închisoare, iar prin comasarea sentinței din 02.05.1991 i-a fost aplicată pedeapsă de 7 ani și 5 zile închisoare; prin sentința Judecătoriei Cahul din 18.11.1998 în baza art.200 alin.(2), 123, 186 alin.(6), 119 alin.(3), 39, 40 CP la 11 ani închisoare, iar prin comasarea sentinței din 14.03.1996 i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani și 6 luni închisoare; iar ulterior de către Curtea de Apel Cahul prin decizia din 17.06.1999 a fost condamnat doar în baza art.200 al.(1), 123, 39 alin.(3), 39 CP la 10 ani și 2 luni închisoare și prin decizia din 05.01.2007 a fost eliberat condiționat de către Judecătoria Soroca înainte de termen cu 2 ani 10 luni și 14 zile; prin sentința Judecătoriei Cantemir din 17.03.2008 în baza art.188 alin.(2), 85 CP a fost condamnat la 9 ani închisoare, iar prin comasarea sentinței din 18.11.1998, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, ulterior prin decizia din 31.01.2012 fiind eliberat de către Judecătoria Taraclia înainte de termen cu 2 ani și 16 zile), iar potrivit

cazierului contravențional, a fost suspus de mai multe ori răspunderii contravenționale pentru contravențiile comise în domeniul circulației rutiere (la data de 22.07.2013 în baza art.242 alin.(1) CCo, la data de 01.10.2013 în baza art.238 alin.(2) CCo, la data de în baza art.236 alin.(2) CCo, la data de 30.07.2014 în baza art.231 alin.(1) CCo, la data de 30.07.2014 în baza art.230 alin.(1) CCo, la data de în baza art.229 alin.(3) CCo, la data de 28.01.2015 în baza art.236 alin.(1) CCo).

La fel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a dispus executarea pedepsei sub formă de închisoare în penitenciar de tip închis, însă menționând modificările operate la art.72 alin.(4) Cod penal prin Legea nr.163 din 20.07.2017, în vigoare din 20.12.2017, potrivit căroră în penitenciar de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave și ținând cont de art.10 alin.(1) Cod penal, instanța de apel a conchis, că urmează a fi aplicată legea penală nouă, care este mai favorabilă inculpatului, dat fiind faptul că îi ameliorează situația, vizavi de tipul penitenciarului în care ultimul urmează să-și execute pedeapsa.

Referitor la argumentele procurorului în susținerea solicitării privind încasarea din contul inculpatului Rotaru Ivan a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizei judiciare nr.205 din 11.04.2017 în valoare de 320 lei și pentru materialele consumabile în valoare de 72,85 lei, invocând prevederile art.227-229 Cod de procedură penală, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, deoarece art.143 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală prevede, că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Analizând actele cauzei, instanța de apel a constatat, că la caz a fost efectuată expertiza judiciară nr.205 din 11.04.2017 în valoare de 320 lei, ordonată de către organul de urmărire penală, aceasta fiind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În acest sens, s-au notificat prevederile alin.(3) art.227 Cod de procedură penală, potrivit căroră cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, precum și art.75 alin.(3) al Legii nr.68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, care stipulează că, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art.142 alin.(2) din Codul de procedură penală.

Totodată, potrivit art.142 alin.(1) Cod de procedură penală, dispunerea expertizei judiciare se face, la cererea părților, de către organul de urmărire penală, procuror sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală sau procuror. La alin.(2) al acestui articol se stipulează, că părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor. În acest caz, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată este obligată să

remită instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară materialele necesare efectuării expertizei judiciare.

Drept urmare celor invocate, în cazurile când expertiza este dispusă de către organul de urmărire penală sau de către procuror din oficiu, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Cu referire la încasarea cheltuielilor suportate pentru materialele consumabile în sumă de 72,85 lei, instanța de apel a subliniat că, aceste cheltuieli nu se atribuie nici uneia din categoriile stipulate la art.227 alin.(2) Cod de procedură penală, la care s-a referit apelantul în susținerea solicitărilor sale.

Astfel, instanța de apel a conchis, că instanța de fond corect a ajuns la concluzia, de a respinge cererea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului Rotaru Ivan a sumei de 392,85 lei, solicitată cu titlu de cheltuieli judiciare.

6. Decizia instanței de apel pronunțată integral la data de 04 aprilie 2018, este atacată cu recurs ordinar de inculpatul Rotaru Ivan, la data de 04 mai 2018, care, invocând temeiul de drept prevăzut de art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, solicită casarea totală a acesteia, precum și a sentinței primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând aceleași argumente ca și în cererea de apel, și anume, privind nevinovăția sa de comiterea infracțiunii imputate.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de inculpat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Colegiul penal consideră că, alegațiile inculpatului recurent sunt nefondate, deoarece, analizând decizia atacată, conchide că temeiul invocat de recurent prevăzut în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, și în acest sens, se menționează că, potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din materialele cauzei, Colegiul penal reține că, inculpatul Rotaru Ivan a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de către instanța de fond în baza art.188 alin.(2) lit. b), c), d), f) Cod penal - *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două persoane mascate, prin pătrunderea în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, concluzia căreia a fost menținută de către instanța de apel, care a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Rotaru Ivan în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut concluzia primei instanțe privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de tâlhărie, deoarece la judecarea apelurilor declarate de procuror și inculpat, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține și faptul, că argumentele invocate de recurent, și anume, în ce privește aprecierea incorectă a probelor de către instanțele de fond, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate.

În ce privește alegațiile recurentului, precum că ***instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței***, Colegiul penal menționează, că *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legiuitor în art. 6 pct. 11) Cod de procedură penală și anume, stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Contrar acestor prevederi legale, argumentele recursului se rezumă la o altă apreciere a probelor, care diferă de cea enunțată în hotărârile judecătorești pronunțate în cauză, dar care nu argumentează prezența în speța dată a erorii grave de fapt în calitate de temei de casare.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o

curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar, declarat de inculpatul Rotaru Ivan se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

**9.** În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

### **DECIDE:**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Rotaru Ivan Mihail** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 martie 2018, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **12 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Boico Victor